

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET
☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.
☎: 1/441-6501 ☎: 06-1/441-6502
✉: titkarsag@repate.hu
🌐: www.repate.hu

Ügyszám: FRP/495/2015/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

37/2016. számú (II. 25.)

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) panaszos¹ 2015. október 7-én, postai úton előterjesztett **panaszát** a 2016. február 25-én megtartott zárt ülésén hozott döntése alapján

á t t e s z i

az intézkedést foganatosító szerv – A Budapesti Rendőr-főkapitányság illetékes kerületi rendőrkapitányság (továbbiakban: illetékes rendőrkapitányság)– vezetőjéhez.

A vizsgált ügyben alapjogot sértő intézkedés nem történt, illetve alapjogot sértő intézkedés nem állapítható meg.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

A panaszos panaszbeadványát 2015. október 7-én, postai úton terjesztette elő, amelyben a rendőri intézkedést több ponton is sérelmezi.

I.

1) A panaszos panaszt kíván tenni a vele szemben 2015. október 2-án foganatosított intézkedés, illetőleg intézkedés elmulasztása miatt, tekintettel arra, hogy az intézkedés, valamint az intézkedés elmulasztása lényegében súlyosan megsértette a személyiségi, magánélethez és a tisztességes eljáráshoz való jogait. 2015. október 2-án a panaszos birtokában lévő ingatlan, helyileg Budapest, J. út 53. szám alatti ingatlan vagyoni védelmi berendezésének az érzékelője 11 óra 34 perckor jelzett, mely jelzés után azonnal értesítette 11 óra 35 perckor telefonszámot, melyet 12 óra 11 perckor ért el. A panaszos egyik

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

ismerőse, aki a közelben dolgozik felhívta a panaszost, hogy „nagydarab, kigyúrt emberek és rengeteg jármű” van a töltőállomás közvetlen környékén. A panaszos megnyugtatta, hogy biztos valaki ott találkozik valakivel, és csak várakozik. Azonban a riasztó jelzésekor, mivel évekkorábban az ingatlan tulajdonosai erőszakkal próbáltak a birtokon belülré kerülni, egyből arra gondolt a panaszos, hogy hasonló helyzet állt fenn akkor is. A töltőállomáson található jövedéki termékek miatt az illetékes VPOP egységet is értesítette. A riasztóberendezés jelzései folyamatosan érkeztek a panaszos telefonjára, 11 óra 37 perckor a berendezés üzenetet is küldött, hogy a hozzá kapcsolt kamerát kitépték a berendezésből. A panaszos 12 órakor tudott elindulni a töltőállomásra a ... kerületből. 12 óra 11 perckor a betörést kívánta bejelenteni, azonban arról tájékoztatta az ügyeletes, hogy nincs betörés, hanem őrzés-védelem van, melyet bejelentettek előre. A panaszos a bejelentéskor jelezte, hogy ő a töltőállomás birtokosa, és ehhez nem járult hozzá, majd letették a telefont. Ezután a panaszos hívta a 107-es segélyvonalat, ahol biztosították, hogy ha a panaszos a helyszínre ér, hívja fel őket és kiküldenek járőrt. Kb. 13 óra körül érkezett a panaszos a töltőállomásra, ahol az épületen kívül, illetőleg belül rengeteg idegen ember tartózkodott. Amikor a panaszos közeledett az épülethez 3 fő személy elé állt, és arról tájékoztatták, hogy mostantól ők őrzik a tulajdonos megbízásából az ingatlant. Ezt követően a panaszos felhívta a 107-es segélyvonalat és jelezte, hogy kéri a járőrök jelenlétét. A járőr megérkezett és igazoltatta a panaszost. A panaszos előadta, hogy a töltőállomás birtokosa ő, és nem tudja kik ezek az emberek. Továbbá jelezte, hogy a céges iratai, személyes tárgyai, okiratok, illetőleg bizonylatok, üzleti könyvei mind az épületben vannak. A panaszos közölte a járőrrel azt is, hogy a tartályokban található üzemanyag jövedéki termék, és az ő tulajdonában van. A panaszos álláspontja szerint a járőr a megérkezésekor tájékozottnak tűnt, jelezte a panaszosnak, hogy nincs szó betörésről, mivel a tulajdonos kért biztonsági szolgálatot, az ott található emberek pedig a cég munkatársai. A panaszos felvilágosította a járőröket, hogy ő ki és miért van ott, illetőleg miért lehet ott, valamint előadta a folyamatban lévő peres eljárás részleteit, melyről az ingatlan tulajdonosának tudomása van és volt. Elmondta továbbá, hogy korábban a tulajdonosok gazdasági érdekeibe tartozó társaság, a D. Kft. perben kérte a töltőállomás birtokbaadását, melyet a bíróság jogerősen elutasított. A panaszos tájékoztatta a járőröket arról is, hogy az ingatlan korábbi tulajdonosával (R. Kft.) együttműködési és bérleti szerződést kötött a panaszos, melyet a társaság felmondott, azonban a felmondással szemben a panaszos jogorvoslattal élt, így az nem tudott hatályosulni. A peres eljárás jelenleg is folyamatban van. A járőrök a panaszos által tett nyilatkozatokat gyakorlatilag figyelmen kívül hagyták, jelezték, hogy a tulajdonosnak és a megbízott társaságnak joga van itt azt csinálni, amit akar. A panaszos a VPOP megérkezéséig nem mehetett be az épületbe, erre kísérletet sem mert tenni. A jövedéki termékkel kapcsolatban a hatóság ellenőrzést tartott. Az eljárás során a számlákat és a bizonylatokat a helyszínen bemutatta a panaszos, melyeket az irodában tartott. A személyes adatait és a társaság üzleti titkai, adó- és a banktitkokat tartalmazó kivonatokat, számlák között az idegenek szabadon rendelkezettek. A személyes adatok védelmét pedig a törvény rendeli el. A vagyonsvédelmi társaságnak és a tulajdonosnak kulcsa sem volt az épülethez. A járőr elmondása szerint, az épület nyitva volt a tulajdonos bement és az őrzést elrendelte. A járőröket az sem zavarta, hogy sem a tulajdonosnak, sem a biztonsági cégnek nem volt kulcsa az épülethez. A panaszos kért helyszínelést a betörés miatt, illetőleg kérte, hogy zárják le, illetőleg a biztonsági céget távolítsák el, biztosítsák birtokosi jogait. Továbbá a panaszos jelezte, hogy feljelentést kíván tenni lopás, önbíráskodás, és a személyes adat jogellenes kezelése miatt. Az előadottakra a járőr csupán azt reagálta, hogy a tulajdonosnak mindenhez joga van, joga van itt lennie. A járőröket az sem zavarta, hogy az épület ajtaja erőszakosan került kinyitásra, valamint az a tény, hogy a vagyonsvédelmi berendezéseket szándékosan megrongálták. A kamera kitépése előtt fényképfelvételt készített, melyen látható személy a vagyonsvédelmi társaság munkatársa. A vagyonsvédelmi társaság sem naiv sem

jóhiszemű szereplője a történetnek, hiszen a riasztóberendezés szándékos, erőszakos és vandál módon való megrongálása mellett nyilvánvalóan tudott arról, hogy a tulajdonos nem jóhiszemű birokosként lépett fel, hanem önbíráskodás útján kívánt érvényesülni.

A panaszos kérte, hogy hadd állítsa vissza az eredeti állapotot, azonban ezt sem a járőrök, sem a vagyoni védelmi társaság emberei nem engedték meg. A járőr belenyugodott volna abba, hogy a „nagydarab kigyúrt emberek” társaságában az épületen belül maradjon a panaszos. Az épületen kívül több gépjármű gyülekezett, bennük tele „nagydarab” emberekkel. A panaszos úgy véli a tulajdonos nyilvánvalóan félrevezette a hatóságot a panaszos birtokjogaival kapcsolatban, de a tulajdonos által felvázolt hamis voltát, érzékeltetni kellett, és lehetett volna a járőröknek. A panaszos a tulajdonos képviselőjével beszélt telefonon, aki arra hivatkozott, hogy a tulajdonos a T. I. Kft. a szerződés felmondásával a birtokláshoz való jogot megszüntette. A panaszos hivatkozik Fővárosi Ítéltábla jogerős végzésére, mely szerint a sem az I. rendű, sem a II. rendű felperesnek – aki a T. I. Kft. tulajdonosi körének érdekeltiségébe tartozó gazdasági társaság – az Együttműködési és Szállítási Szerződés felmondásával, illetőleg tulajdonosváltás utáni, azaz az új ingatlan tulajdonos részéről történő felmondás a birtoklással és a birtokjogokkal kapcsolatban joghatás kiváltására alkalmatlan. A panaszos jogainak biztosítása, a jogsérelem és a további jogsérelem megakadályozása, megszüntetése érdekében a járőrök semmit sem tettek, a jogellenes és jogsértő állapotba belenyugodtak. A riasztóberendezés jelzései a tulajdonos felvázolt fikcióját, mely szerint „nyitva volt az ajtó, ezért bementünk” megdöntik. A panaszos kiemelte, hogy a biztonsági cég embereinek a létszáma és jelenléte is félelemkeltő, illetőleg fenyegető volt.

A panaszos elkeseredésében a VPOP jegyzőkönyvébe írta le a tényeket, az észrevételeit és a panaszát az eljárással kapcsolatban.

A panaszos beadványa végén a következőképpen foglalja össze a rendőri jogsértéseket. A járőr azzal, hogy mellőzte azt aényt, hogy erőszakosan hatoltak be az épületbe, megrongálták a riasztóberendezéseket, valamint az épületben található tárgyait, a személyes – és a tulajdonában álló gazdasági társaság adó-és üzleti titkai, személyes adatok, tárgyak, hivatalos iratok, szerződések és a fentiekben hivatkozott szigorú számadású bizonylatok, jövedéki termékek és azok eredetét igazoló okiratok vannak, belenyugodott a jogellenes állapotba, megsértette az a rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (továbbiakban: Rtv. 13. § (1) bekezdésében foglalt intézkedési kötelezettségét.

A járőrök a panaszos személyiségi jogai és a személyes adatok védelme érdekében a kifejezett kérése ellenére, biztonsági intézkedéseket nem tettek. Az épület lezárását kifejezetten kérte, ahogy nyomatékosan kérte azt is, hogy hívjanak helyszínelőket. A járőr a személyiségi jogok és a panaszos tulajdonában lévő tárgyak, készleten lévő üzemanyag – anyagi javak – biztonsága érdekében az alapvető biztonsági intézkedéseket elmulasztotta, ezzel megsértette az Rtv. 37. §-ban foglalt kötelezettségét. A helyszín biztosítása a rendőrség 43. §-a szerinti kötelezettsége, melynek elmulasztásával a rendőrség hozzájárult a jogsérelmek és a károk bekövetkezéséhez. A panaszos véleménye szerint a rendőrök nem tettek eleget a segítségnyújtási kötelezettségüknek. A járőrök magatartásukkal előidéztek, sőt biztosították a birtokállapot erőszakos megváltoztatását és ezzel súlyosan megsértették a panaszos személyiségi jogait.

A panaszos állítása szerint a járőr felvetette, hogy ha akarja, szedje össze a holmijait, vagy közösen írják össze a fontosabb tárgyait, azonban a panaszos megítélése szerint ez az ajánlat

rendkívül megalázó volt. A panaszos véleménye szerint a jelenlévő idegen személyek folyamatosan méregették őt. A félelemkeltő és fenyegetett helyzetben megérkező panaszos élettársa mondta a panaszosnak, hogy menjen ki az épületből, miután ő is azt tapasztalta, hogy a rendőrség a tulajdonos által megbízott személyek számára kedvező állapotot teremtett. A jövedéki ellenőrzés után a VPOP és a járőrök épületből való kivonulásával egyidejűleg a panaszos is kiment az épületből.

2015. október 2-án 22 óra körüli időben a panaszos elektronikus úton bejelentést tett az illetékes rendőrkapitányság e-mail címére. Majd mivel onnan nem érkezett visszaigazoló e-mail, ezért 2015. október 5-én személyesen vitte be a feljelentését.

A panaszos kérte a Testületet, hogy az érintetteket hallgassa meg tanúként.

2) A panaszos beadványához csatolta 2015. október 5-én tett feljelentését.

A panaszos feljelentésében azt állítja, hogy a jelenlegi állapot súlyosan jogellenes, és számára jelentős érdeksérelemmel jár. A panaszos személyes adatait és a gazdasági társasága adatait, pénzügyi számláit, adó-és üzleti titkait jogellenesen birtokolják, kezelik és kezelték, ezért a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (továbbiakban: Btk.) 219. § (1) bekezdésére való utalással a személyes adatok jogellenes kezelése, valamint az eset valamennyi körülményére figyelemmel a Btk. 339. § (1) bekezdése alapján garázdaság miatt. A Btk. 221. § (1) bekezdése alapján magánlaksértés, a Btk. 225. § (1) bekezdésébe ütköző kiszolgáltatott személy megalázása bűncselekmény, továbbá Btk. 278. § (1) bekezdésébe ütköző kényszerítés hatósági eljárásban, Btk. 282. § (1) bekezdésébe ütköző bűnpártolás, a Btk. 305. § -ába ütköző hivatali visszaélés, a Btk. 378. § (1) bekezdésébe ütköző önbíráskodás, a Btk. 370. § (1) bekezdésébe ütköző lopás, és a Btk. 371. § (1) bekezdésébe ütköző rongálás bűncselekménye miatt feljelentést kíván tenni a T. I. Kft., valamint az általa megbízott bank Biztonsági társaság munkatársaival, illetőleg ismeretlen tettesekkel szemben. A panaszos álláspontja szerint az eljáró hatóságot az elkövetők szándékosan félrevezették, ezért a Btk. 271. § alapján a hatóság félrevezetése miatt feljelentést kíván tenni. A panaszos az elkövetők büntetőjogi felelősségre vonását, a jogellenes helyzet azonnali megszüntetését kéri.

2015. október 2-án a panaszos birtokában lévő ingatlan, helyileg Budapest, J. út 53. szám alatt, a vagyónvédelmi berendezésének az érzékelője 11 óra 34 perckor jelzett, mely jelzés után azonnal értesítette 11 óra 35 perckor..... telefonszámon az illetékes rendőrkapitányságot, melyet 12 óra 11 perckor ért el. 12 óra 11 perckor a betörést kívánta bejelenteni, azonban arról tájékoztatta az ügyeletes, hogy nincs betörés, hanem őrzés-védelem van, melyet bejelentettek előre. A panaszos a bejelentéskor jelezte, hogy ő a töltőállomás birtokosa, és ehhez nem járult hozzá, majd letették a telefont. Ezután a panaszos hívta a 107-es segélyvonalat, ahol biztosították, hogy ha a panaszos a helyszínre ér, hívja fel őket és kiküldenek járőrt. Kb. 13 óra körül érkezett a panaszos a töltőállomásra, ahol az épületen kívül, illetőleg belül rengeteg idegen ember tartózkodott, a rendőrség pedig nem volt jelen. Amikor a panaszos közeledett az épülethez 3 fő személy elé állt, és arról tájékoztatták, hogy mostantól ők őrzik a tulajdonos megbízásából az ingatlan. Ezt követően a panaszos felhívta a 107-et és jelezte, hogy kéri a járőrök jelenlétét. A járőrök megérkezése után a biztonsági cég jelenlévő alkalmazottai előadták, hogy az ingatlan hátsó ajtaját a tulajdonos képviselője nyitva találta, ezért bement és a biztonsági szolgálatot is beengedte, majd az őrzésükbe átadta. Az ajtót erőszakosan felfeszített állapotban találta a panaszos, a biztonsági berendezés pedig el

volt távolítva az ajtókról, valamint az épületen belül a kamerát is kitépték a csatlakozókból. A panaszos ezt jelezte a jelenlévő rendőröknek, hogy az erőszakos behatoló maga a tulajdonos lehetett, amit a kamera felvételei is igazolnak. A kamerát 11 óra 37 perckor tépték ki a berendezésből, melyet a kamerás riasztóberendezés üzenet formájában rögzített. A feltúrt iroda iratai, valamint az erőszakos behatolás miatt a panaszos kérte a járőröket, hogy helyszínelésre, nyomok rögzítésére szükség lehet, illetőleg feljelentést kíván tenni, azonban ezt a járőrök figyelmen kívül hagyták. A panaszos úgy hallotta, hogy a járőr folyamatosan az illetékes rendőrkapitányság ügyeletes tisztjével beszélt, és egyeztetett. A panaszos kifejezett kérésére, hogy a birtokában lévő ingatlan, valamint épület területéről a biztonsági cég munkatársait távolítsák el, melyre azt a tájékoztatást nyújtotta a járőr, hogy a cégnek joga van itt lenni, és itt is maradhat. Az állítólagos tulajdonos a panaszos otlétekor nem volt jelen. Azt mondta az egyik járőr a panaszosnak, hogy igazolja magát, és igazolja azt, hogy per van folyamatban, és hogy joga van ott lenni, azonban nem zavarta, hogy a jövődéki termékkel őt vonja eljárás alá a VPOP.

AZ illetékes rendőrkapitányság nem hivatkozhatott arra, hogy fogalma sincs arról, hogy az ingatlanak birtokosa a panaszos, mivel ebben az évben, illetőleg az elmúlt években számtalan bejelentést tett a panaszos fém tolvajok és betörők miatt. Ezek az adatok a hatósági nyilvántartásban is ellenőrizhetők, mert minden alkalommal feljelentést tett, továbbá intézkedés, illetőleg tettenérés is volt az ügyben.

A panaszos az ingatlan erőszakos feltörése, betörés miatt kérte a járőröket, hogy legyen helyszínelés és folyamatosan kérte, hogy birtokjoga alapján távolítsák el a biztonsági cég munkatársait. Azonban a járőr a panaszos kéréseit figyelmen kívül hagyta. A panaszos kérte azt is, hogy hadd állítsa vissza a riasztóberendezést, hadd pótolja a megrongált érzékelőket, azonban ezt sem a járőrök, sem a vagyonsvédelmi cég alkalmazottai nem engedték meg neki. Továbbá a panaszos szerette volna lezárni az ingatlant, azonban ezt sem engedték. A járőrök kizárólag egy helyiséget engedtek használni a panaszos számára. A panaszos megkérte a járőröket arra, hogy az épületet, valamint az ingóságait pecsételjék le, biztosítsák, hogy ne érje őt kár, illetőleg jogsértés.

A VPOP ellenőrzés után a járőr tájékoztatta a panaszost, hogy ők elmennek, ha akarja, maradhat az épületben, valamint a cég emberei is maradhatnak. A rendőrök távozása után a panaszos nem mert egyedül maradni az épületben. A panaszos megalázónak tartja azt, hogy a biztonsági cég alkalmazottai azon gúnyolódtak, hogy a panaszosnak „milyen értéke van itt, ki akarna bármit is elvinni”, sőt azt javasolták neki, hogy bérelje fel őket, hogy vigyázzanak a holmijaira.

A járőr azt mondta a panaszosnak, hogy szedje össze a holmijait, és vigye magával, ha akarja, vagy esetleg egy kisebb helyiséget lezárhatnak, ahova tegye be a számára fontos dolgokat. A helyszínen arra nem volt lehetősége a panaszosnak, hogy felmérje mi hiányzik onnan. A panaszosnak otthon jutott eszébe, hogy az üzemanyagtartályok kulcsai ott maradtak az épületben, melyben a vagyonsvédelmi cég emberei tartózkodtak, így az üzemanyagtartályokhoz szabad hozzáféréssel rendelkeznek. A készleten lévő üzemanyag több ezer liter, milliós értéket képvisel.

A panaszos tulajdonát képező ingóságok kikerültek az őrizetéből, és a panaszos jelezni kívánja, hogy az erőszakos behatolás nyomai ellenére sem készült leltár. A járőr azt mondta a panaszosnak, hogy nézzen szét, és a fontosabb dolgokról készítsen egy leltárt, ha akar,

azonban ez az ajánlat a panaszos álláspontja szerint rendkívül méltánytalan helyzetben történt. A panaszos jelenleg nem tudja, valamint nem is kívánja máshol tárolni a céges iratait, ingóságait.

A panaszos megkérdezte a járőröktől, hogy tehet-e náluk feljelentést, melyre azt válaszolták, hogy be kell fáradnia a X. kerületi Rendőrkapitányságra. A panaszosnak a kapitányságon a portás egy cetlit adott, melyen a kapitányság e-mail címe szerepelt, ahol feljelentést lehet tenni.

II.

A Testület a tényállás tisztázása érdekében megkereséssel fordult az illetékes rendőrkapitányság. A rendelkezésre bocsátott iratok alapján az alábbiak állapíthatók meg.

1) G. Zs. r. őrnagy, osztályvezető 2015. november 4-én készítette el a jelentését, melyből a következők derülnek ki.

A panasz alapját képező rendőri intézkedést a rendőrök a panaszos bejelentése alapján kezdték meg. A panaszos 2015. október 2-án 11 óra 35 perckor tett először bejelentést a 112-es segélyhívó számon, melyet az Országos Rendőr-főkapitányság Rendészeti Főigazgatóság Ügyeleti Főosztály Hívásfogadó Központ operátora fogadott, és továbbított a Budapesti Rendőr-főkapitányság (továbbiakban: BRFK) Tevékenységirányítási Központja (továbbiakban: TIK) felé.

A panaszos bejelentésében előadta, hogy a ... kerület J. út 53. szám alatt lévő használaton kívüli épületéből folyamatosan betörés/behatolás jelzés érkezik, valamint az egyik ismerőse telefonon tájékoztatta őt, hogy idegen autók idegen személyekkel jelentek meg a címen, amely félelmet keltett a panaszosban. A panaszos elmondta, hogy az épületnek ő a bérlője, és azért kér segítséget, mert korábban is volt már sok betörés a címen, és most is folyamatos a riasztási jelzés. Folyamatban lévő eseményre tekintettel a bejelentő azonnali intézkedést kért. Az adatlapot és az átkapcsolta hívást Sz. N. r. ftőrm. fogadta, aki 11 óra 39 perckor járőrt indított a helyszínre. Az adatlap alapján megállapítást nyert, hogy biztonsági őrség van a helyszínen, betörés nem történt, idegen személy nem tartózkodik bent. 12 óra 13 perckor, majd 12 óra 58 perckor a panaszos ugyanarról a telefonszámról tett még bejelentést ugyanebben az ügyben, az utóbbit már akkor, amikor megérkezett a helyszínre.

A panaszos bejelentését megelőzően 9 óra 55 perckor dr. D. J. a telefonszámról tett bejelentést, mely szerint a J. út 53. szám alatti használaton kívüli épületben az őrzésvédelmet megkezdik a tulajdonos megbízásából.

A bejelentések kezelése során a helyszínen intézkedő rendőrök által megállapítottak alapján polgári jogi peres vitáról volt szó a terület tulajdonosa (aki tulajdoni lappal igazolta teljes tulajdonjogát), valamint a terület bérlője között. Az esetet irányító ügyeletes szóbeli elmondása alapján ő nem tudott meggyőződni senki igazáról sem, a helyszínen intézkedő rendőrök pedig a megállapításokról részletes jelentést készítettek.

2) K. – J. B. r. őrnagy., mb. osztályvezető 2015. november 5-én készítette el a jelentését.

A rendőri jelentés szerint a panaszossal szemben fogatosított intézkedés jogalapja a rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (továbbiakban: Rtv.) 13. § (1) bekezdése alapján az intézkedési kötelezettség. Célja, hogy az Rtv. 29. § (1) bekezdése alapján igazoltatást, a 32. § alapján felvilágosítás kérést – mint eszközöket alkalmazva – a helyszínen megfelelő adatok és információk birtokában a jelentéstételi kötelezettségüknek eleget téve a szolgálati elöljárók utasításai alapján, figyelemmel a 32/2011. (IX. 22.) BM rendelet a rendőrség szolgálati szabályzatáról (továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) előírásaira szakszerűen járjanak el.

A rendőri jelentés történeti tényállása alapján a TIK utasítására a szolgálatot ellátó L. A. r. törm. és K. R. r. örm. járőrpáros megjelent a Budapest J. út 53. szám alatt, mivel onnan bejelentést tettek, hogy bűncselekmény történt. A járőrvezető a helyszínre érkezést követően meghallgatta a bejelentő személyt Dr. D. J.-t. A bejelentő elmondta, hogy a fenti címen lévő ingatlan tulajdonát képező T. I. I. Kft. megbízásából jelent meg a helyszínen Sz. P.-rel, aki a Kft. megbízott képviselője. A területet bejárva azt tapasztalták, hogy a töltőállomás egyik ajtaja nyitott állapotban van, de azon rongálásra utaló nyomot nem észleltek. A fentiek alapján feltételezték, hogy illetéktelen személyek hatolhattak be erőszakkal az ingatlanra, így értesítették a Rendőrséget. Sz. P. meghallgatása során bemutatott egy 2015. október 10-én kelt tulajdoni lapot, melyből megállapítást nyert, hogy 1/1 részben az épület tulajdonosa a Kft. A meghallgatást követően a járőrvezető szemrevételezte a helyiség ajtaját, mely során rongálásra utaló nyomot nem vélt felfedezni, viszont látta, hogy a zárszerkezet hiányzik. Sz. P. közölte, hogy a zár pótlásáról, cseréjéről ő már gondoskodott, folyamatban van. Az épületen belül kamera szerkezet van kiépítve, azonban az nem volt bekapcsolt állapotban. Sz. P. tájékoztatta a rendőröket, hogy a Kft. megbízta dr. D. J.-t a B. B. B. S.kft. ügyvezető igazgató helyettesét azzal, hogy a telephelyet és az azokon lévő ingatlanokat a vagyonsbiztonság érdekében őrizzék. A BBB Security kft. alvállalkozásba kiadta az NBH S. Kft.-nek a telephellyel kapcsolatos őrzési feladatokat. A járőrvezető az eddigi megállapításairól a TIK ügyeletesének jelentést tett, majd a helyszínről annak engedélyével távozott. Az ügyeletes a távozást követően kb. 30 perc elteltével ismét a helyszínre irányította a járőrpárt, mivel ott megjelent a Kft.-vel perben álló személy, aki be akart menni az ingatlanra. L. A. r. törm. intézkedés alá vonta a panaszost, aki elmondta, hogy 2003 óta perben az A. töltőállomás tulajdonosával a vitatott tulajdonos/birtokosi jogok miatt. A panaszos a helyszínen azt tapasztalta, hogy számára ismeretlen személyek őrzik a telephelyet, és őt oda nem engedik be, tovább elmondta, hogy ott tárolja évek óta a tulajdonában lévő kb. 4000 liter üzemanyagot, valamint a céges dokumentumait. A járőrvezetőt tájékoztatta Dr. D. J., hogy a helyszínen megjelent panaszos nem jogosult a telephelyen tartózkodni, mert a bíróság ítélete alapján az összes jogosultsága megszűnt a töltőállomással kapcsolatban. L. A. r. törm. nyilatkoztatta a panaszost, hogy bármilyen hiteles dokumentációval tudja-e igazolni a az ingatlanra való bejutását, melyre a panaszos nemleges választ adott, továbbá elmondta, hogy a telephely egyik irodájában vannak a számlái és egyéb céges számlái. L. A. r. törm. tájékoztatta a panaszost, hogy a helyszínen rendelkezésre álló adatok és információk alapján ő nem jogosult a telephely területére belépni, melyet a panaszos megértett és tudomásul vett. A panaszos közölte, hogy a NAV munkatársainak a helyszínen való megjelenését kérte időközben. A történeteket L. A. r. törm. ismételten jelentette a TIK ügyeletesének, majd a NAV kiérkezéséig a helyszínen maradt, biztosítva azt. A NAV munkatársainak kiérkezését követően a járőrvezető tájékoztatta a pénzügyőr parancsnokot. A telephelyen a NAV munkatársai a panaszossal közösen jegyzőkönyvet vettek fel az üzemanyag mennyiségéről, valamint a jövedéki termék származásának igazolásáról. A panaszos tájékoztatta a járőrvezetőt, hogy a helyiség egyik ajtaján fel volt szerelve egy riasztó készülék, amely tudomása szerint beriasztott. Elmondta, hogy a riasztó készüléket eredeti helyéről

eltávolították, továbbá, hogy az egyik kamera kábelezése a falból ki lett tépve. Feltételezése szerint Sz. P. emberei téphették ki a kábelt és szerelheték le a riasztó készüléket. A járőrvezető meghallgatta Sz. P-t, és Dr. D. J-t, akik közölték, hogy sem ők, sem pedig a beosztottjaik nem szerelték le a kamerát, és nem tépték ki a falból a kábelt. L. r. törm. EDR rádión jelentette az illetékes rendőrkapitányság készenléti csoportvezetőjének a történeteket, aki azt a tájékoztatást adta, hogy a helyszínre nem küld bizottságot, mivel nincs rögzíthető nyom, illetőleg ha van a járőröknél fényképezőgép, akkor készítsenek felvételeket. A járőr előzetes engedéllyel magánál tartott mobiltelefon készülékkel felvételeket készített. Ezt követően Dr. D. J. felvette a kapcsolatot telefonon Sz. P.-rel, majd megbeszéltek, hogy a helyiséget, ahol a panaszosnak vannak az iratai a panaszos zárja le, viszont a többi helyiség használatban marad. A fentieket követően a panaszos lezárta a helyiséget, ahol a céges dokumentációkat tárolta, majd panaszmentesen távozott a helyszínről. A járőrvezető az intézkedése során megállapított tényeket jelentette a TIK-nak, valamint a kerületi készenléti csoportvezetőnek, majd az irányító engedélyével távoztak a helyszínről.

A rendőri jelentés szerint a járőrpáros Dr. D. J. bejelentése alapján jelent meg a helyszín a TIK ügyeletesének utasítására. A bejelentés azt tartalmazta, hogy a töltőállomás egyik helyiségének ajtaja nyitott állapotban, és feltételezhetően betörés történt. A helyszínre utasításra megjelent L. A. r. törm. és K. R. r. törm., a járőrvezető a jelenlévő feleket meghallgatta, a telephelyet meg szemlélte, a számára bemutatott dokumentumok és közölt adatok, információk alapján a Rtv. 13. § (1) bekezdése alapján az intézkedési kötelezettségüknek eleget tettek. A panaszos a birtokosi jogait a helyszínen intézkedő rendőrnek nem tudta alátámasztani. Az ellentétes érdekű felek között 2003. óta bírósági peres eljárás van folyamatban. A panaszos tulajdonában álló üzemanyag készlet szintén 2003 óta a telephelyen található tartályokban van elhelyezve, azok biztosítása az Rtv. 37. § alapján nem volt indokolt. A rendőrök nem hagyták figyelmen kívül azt a tény, hogy az épületbe „erőszakosan hatoltak be és okoztak rongálási károkat” (kamera leszerelés, vezeték kitépése) mert annak tényét jelentették a területileg illetékes az illetékes rendőrkapitányság készenléti csoportvezetőjének, aki a járőrvezető jelentését követően nem irányított a helyszínre bizottságot rögzíthető nyom hiányában. A járőrvezető azt a tájékoztatást adta a panaszos számára, hogy a rendelkezésre álló információk alapján ő nem jogosult belépni a telephely épületébe, melyet a panaszos tudomásul is vett.

L. A. r. törm. elmondta K.-J. B. r. őrnagy., osztályvezető részére, hogy ő nem tett olyan kijelentést, mely szerint „a tulajdonosnak mindenhez joga van, joga van itt lennie”. Továbbá olyan kijelentést sem tett a panaszosnak, hogy „ha akarja szedje össze a holmijait, vagy közösen írják össze a fontosabb vagyontárgyakat”. A panaszos a NAV munkatársaival ment be jegyzőkönyv felvétele céljából a telephelyre, a közöttük elhangzott beszélgetést, azonban a járőrök már nem hallották.

K. – J. B. r. őrnagy megállapította hogy a rendőrök az Rtv 13. § (1) bekezdése alapján az intézkedési kötelezettségüknek eleget tettek. A tényállás maradéktalan tisztázása céljából az Rtv. 29. § (1) bekezdése alapján az igazoltatást, a 32. § alapján felvilágosítás kérést, mint eszközt alkalmazták. A helyszínen a rendelkezésre álló adatok és információk birtokában a jelentéstételi kötelezettségüknek eleget tettek, részrehajlás nélkül, pártatlanul folytatták le az intézkedést az Rtv. 15. §-ában foglalt arányossági követelmények figyelembevételével.

III.

A Testület a panaszbeadvány és a rendőrségtől kapott felvilágosítás alapján – figyelemmel az Rtv. és a Szolgálati Szabályzat rendelkezéseire – a panaszos kifogásaival összefüggésben az alábbi megállapításra jutott.

1) A Testület elsőként panaszeljáráásban megvizsgálta, hogy mely panaszosi sérelmek kivizsgálásra terjed ki a hatásköre.

a) A panaszos sérelmezte azt, hogy a rendőrök nem biztosították a birtokosi jogait, sőt a rendőrök előidéztek, illetőleg biztosították a jogellenes birtok állapot fenntartását.

A Testület hatáskörével kapcsolatban hivatkozik az Rtv. 92. § (1) bekezdésére, amely szerint azon rendőri intézkedéseket és mulasztásokat vizsgálhatja, melyek az Rtv. IV., V. és VI. fejezetének alkalmazásával összefüggésben merülnek fel. Ennek megfelelően a Testületnek

– a rendőri feladatok és utasítások teljesítésének kötelezettsége, azok megsértése vagy annak elmulasztása (különösen: intézkedési kötelezettség, arányosság, azonosíthatóság, segítségnyújtási kötelezettség stb.),

– a rendőri intézkedés vagy annak elmulasztása, illetőleg törvényessége (különösen: igazoltatás, ruházat- csomag- jármű-átvizsgálás, elfogás, előállítás, idegenrendészeti intézkedés, intézkedés magánlakásban, közlekedésrendészeti intézkedés stb.),

– a kényszerítő eszköz alkalmazása és törvényessége (különösen: testi kényszer, bilincs, vegyi eszköz, sokkoló, rendőrbot, útzár, lőfegyverhasználat, csapaterő alkalmazása, tömegoszlatás stb.) tekintetében.

en van lehetősége eljárni és az adott intézkedést vagy cselekményt vizsgálni, abból a szempontból, hogy történt-e alapjogi sérelem.

Az Rtv. 92. § (1) bekezdése szerint, akinek az e törvény IV., V. és VI. fejezetében meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása alapvető jogát sértette – választása szerint – panasszal fordulhat az intézkedést fogantató rendőri szervhez, vagy kérheti, hogy panaszát az országos rendőrfőkapitány, valamint a főigazgatók a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően bírálják el.

A birtokvédelemmel kapcsolatos szabályokról a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (továbbiakban: Ptk.) rendelkezik.

A Ptk. 5. Könyv II. Fejezetében 5:5. § -a alapján a birtokost birtokvédelem illeti meg.

(1) A birtokost birtokvédelem illeti meg, ha birtokától jogalap nélkül megfosztják vagy birtoklásában jogalap nélkül háborítják (a továbbiakban: tilos önhatalom).

(2) A birtokost a birtokvédelem mindenkiel szemben megilleti, annak kivételével, akitől a birtokot tilos önhatalommal szerezte meg.

(3) Az albirtokos jogcíme szerint részesül birtokvédelemben a főbirtokossal szemben.

(4) Közös birtok esetén a birtokvédelem mindegyik birtokost önállóan megilleti, és bármelyik birtokos követelheti a dolog közös birtokba bocsátását.

(5) A közös birtokosok egymással szemben a jogcímük szerint jogosultak birtokvédelemre.

A Ptk. 5:6. § (1) bekezdése alapján a tilos önhatalom ellen a birtokos - a birtok megvédéséhez szükséges mértékben - önhatalommal is felléphet.

(2) Az elveszett birtok visszaszerzése érdekében önhatalommal akkor lehet fellépni, ha a más birtokvédelmi eszköz igénybevételével járó időveszteség a birtokvédelmet meghiúsítaná.

A Ptk. 5:7. § (1) bekezdése szerint tilos önhatalom esetén a birtokos az eredeti birtokállapot helyreállítását vagy a zavarás megszüntetését kérheti a bíróságtól.

(2) A bíróság a birtokláshoz való jogosultság alapján dönt. A békés birtoklásban megzavart fél jogosultságát vélelmezni kell.

A Ptk. 5:8. § -a alapján a birtokost tényleges birtoklási helyzet alapján is megilleti a birtokvédelem a következők szerint:

(1) A birtokos egy éven belül a jegyzőtől is kérheti az eredeti birtokállapot helyreállítását vagy a zavarás megszüntetését.

(2) A jegyző elrendeli az eredeti birtokállapot helyreállítását és a birtoksértőt a birtoksértő magatartástól eltiltja; kivéve, ha nyilvánvaló, hogy az, aki birtokvédelmet kért, nem jogosult a birtoklásra vagy birtoklásának megzavarását tűrni volt köteles. A jegyző - kérelemre -jogosult a hasznok, a károk és a költségek kérdésében is határozni.

(3) A jegyző határozata ellen közigazgatási úton jogorvoslatnak helye nincs. Az a fél, aki a jegyző birtokvédelem kérdésében hozott határozatát sérelmesnek tartja, a határozat kézbesítésétől számított tizenöt napon belül a bíróságtól a másik féllel szemben indított perben kérheti a határozat megváltoztatását.

(4) A jegyzőnek a birtoklás kérdésében hozott határozatát a meghozatalától számított három napon belül végre kell hajtani. A keresetindításnak a jegyző által hozott határozat végrehajtására nincs halasztó hatálya, kivéve, ha a jegyző a hasznok, károk és költségek kérdésében is határozatot hozott, és az érdekelt fél ebben a kérdésben vagy a birtoklás kérdésében pert indított.

(5) A bíróság elrendelheti a birtoklás kérdésében a jegyző által hozott határozat végrehajtásának felfüggesztését, ha a rendelkezésre álló adatok alapján a határozat megváltoztatása várható.

Tehát a fenti Ptk. rendelkezésekből kitűnik, hogy a Ptk. három alapját ismeri a birtokvédelemnek, nevezetesen önhatalom útján, valamint birtokvédelem a jegyzőn keresztül közigazgatási eljárásban, az az a birtoklás tényén alapuló possessorius birtokvédelem, és a birtokvédelem bírói úton, tehát a birtoklás jogcímén alapuló petitórius birtokvédelem. Tehát a Testület Rtv-ben rögzített hatásköri szabályait a Ptk. rendelkezésekkel összeolvasva megállapítható, hogy a Testület csak a rendőrség által, az Rtv. IV – VI. fejezeteiben meghatározottakat vizsgálhatja felül, így olyan kifogások érdemi vizsgálatára nem terjed ki a hatásköre, amelyek a magánjog területére tartoznak, hiszen a birtokvédelem a jegyző, illetőleg a polgári bíróságok hatáskörébe tartozik.

A Testület magánjogi igények, így a birtokvita, valamint birtokosi igények elbírálására nem rendelkezik hatáskörrel.

b) A panaszos tanúmeghallgatásra vonatkozó igénye kapcsán a Testület az alábbiakról tájékoztatja a panaszost.

A Testület eljárási rendje nem teszi lehetővé azt, hogy tanúkat hallgasson meg. A Testület a hozzá benyújtott iratok alapján állásfoglalás formájában határoz. A vizsgálata során a panaszos és a rendőrség által előadottak alapján alakítja ki azt a történeti tényállást, amely alapján a kifogásolt rendőri intézkedést az érintett alapjogok korlátozása kapcsán megvizsgál. Az Rtv. 93/A. § (6) bekezdése alapján mindenféle külső befolyás nélkül, a panasz benyújtásától számított kilencven napon belül köteles állásfoglalását meghozni, amelybe nem számít bele a tényállás tisztázásához adatok közlésére irányuló felhívástól az annak teljesítéséig terjedő idő.

Emiatt a Testületnek nem állt módjában a panaszos által említett személyeket személyesen meghallgatni, hiszen az nem volt indokolt, másrészt az eljárási rendje nem teszi számára ezt lehetővé.

IV.

A Testület eljárásban megvizsgálta a rendőrség mulasztására vonatkozó kifogásokat, illetőleg a rendőrök hangnemére, és tájékoztatására vonatkozó sérelmeket.

A vizsgálat során a Testület megállapította, hogy a rendőri intézkedés érintette a panaszosnak a Magyarország Alaptörvénye Szabadság és Felelősség II. cikkben rögzített emberi méltósághoz való jogát, XXIV. cikkében foglalt tisztességes eljáráshoz való jogát, az alábbiak szerint.

1) A Testület először a rendőrök intézkedési kötelezettségének a mulasztására vonatkozó panaszosi kifogást vizsgálta meg.

a) Ennek kapcsán azt értékelte, hogy vajon keletkezett-e a rendőrség oldalán intézkedési kötelezettség.

A panaszos beadványában előadta, hogy 2015. október 2-án a birtokában lévő töltőállomás riasztóberendezése 11 óra 34 perckor jelzett, mely után a panaszos azonnal értesítette az illetékes rendőrkapitányságot. A panaszost az egyik ismerőse értesítette arról, hogy a töltőállomás körül rengeteg „nagydarab kigyúrt ember” tartózkodik. 11 óra 37 perckor a panaszos mobiltelefonjára a riasztóberendezés azt az üzenetet küldte, hogy a hozzá kapcsolt kamerát kitépték a berendezésből. 12 óra 11 perckor bejelentést kívánt tenni a betörésről, azonban tájékoztatták a panaszost, hogy nincs betörés, hanem őrzés-védelem van. A panaszos ezután felhívta a 107-es segélyvonalat, melyen biztosították arról, hogy járőrt küldenek, ha a panaszos a helyszínre ért.

A rendőrség tájékoztatása szerint a panaszos bejelentését megelőzően 9 óra 55 perckor dr. D. J. tett bejelentést, mely szerint a ... kerület J. út 53. szám alatti használaton kívüli épület egyik helyiségének ajtaja nyitott állapotban, és feltételezhetően betörés történt, megkezdik az őrzésvédelmet a tulajdonos megbízásából. A járőrök a TIK utasítására dr. D. J. bejelentése alapján jelentek meg a Budapest ... kerület J. út 53. szám alatt, mivel onnan bejelentés érkezett, hogy bűncselekmény történt. A helyszínre érkezést követően a járőrvezető meghallgatta a bejelentőt, aki elmondta, hogy a tulajdonos T. I. I. Kft. megbízásából jelent

meg a fenti helyszínen Sz. P-rel, aki a kft. megbízott képviselője. A helyszínen azt tapasztalták, hogy a töltőállomás ajtaja nyitott állapotban volt, de azon nem láttak rongálódásra utaló nyomot. Ezek alapján feltételezték, hogy illetéktelen személy hatolhatott be az ingatlanba, így értesítették a rendőrséget. Sz. P. a járőröknek bemutatott egy 2015. október 1-jén kelt tulajdoni lapot, melyből megállapították, hogy az ingatlan tulajdonosa 1/1 arányban a Kft. Ezt követően a járőrök szemrevételezték a helyiség ajtaját, mely során nem tapasztaltak rongálódásra utaló nyomot, csupán azt, hogy a zárszerkezet hiányzik. Sz. P. tájékoztatta a rendőröket, hogy a zár pótlásáról és cseréjéről ő már gondoskodott. A tulajdonos cég megbízta Dr. D. J -t a B. B. B. S. Kft. ügyvezető igazgató helyettesét, hogy őrizze az ingatlant a vagyonbiztonság érdekében. Ezután a járőrvezető a TIK ügyeletesének jelentette az eddigi megállapításait, majd engedéllyel távozott a helyszínről. A TIK kb. 30 perc elteltével ismét a helyszínre irányította a járőröket, mivel a panaszos is bejelentést tett a rendőrségen, mivel be szeretett volna jutni az ingatlan területére. A rendőrök ismét a helyszínre érkeztek, majd igazoltatták, és meghallgatták a panaszost. A panaszos elmondta a rendőröknek, hogy 2003 - óta perben áll az épület tulajdonosával a birtokosi és tulajdonosi jogok miatt. A panaszos a helyszínen azt tapasztalta, hogy ismeretlen személyek őrzik az ingatlant, melynek ő a birtokosa, és nem engedik be őt az ingatlanra, továbbá elmondta, hogy a töltőállomáson évek óta tárolja a kb. 4000 liter mennyiségű üzemanyagát, és céges dokumentumait. Dr. D. J. tájékoztatta a rendőröket, hogy a panaszosnak nincs joga az ingatlan területén tartózkodni, mivel a bíróság ítélete alapján minden jogosultsága megszűnt az ingatlannal kapcsolatban. Erre a járőrvezető felhívta a panaszost, hogy igazolja valamilyen hiteles dokumentációval a töltőállomásra való bejutását. A panaszos azonban nemleges választ adott, és nem tudta igazolni jogosultságát, így a járőrvezető tájékoztatta, hogy a rendelkezésre álló információk alapján nem jogosult belépni az ingatlan területére.

A panaszos közölte a rendőrökkel, hogy a helyiség ajtajára fel volt szerelve egy riasztókészülék, amely be is riasztott, azonban ezt az eredeti helyéről eltávolították, továbbá az egyik kamerát is kitépték a falból. A panaszos elmondta a rendőröknek, hogy úgy véli dr. D. J. és Sz. P. lehetett az, aki leszerelte a riasztókészüléket, és tépte ki a kamerát. Ezután a járőrvezető meghallgatta dr. D. J-t és Sz. P-t, akik elmondták, hogy nem ők tépték ki a kamerát a falból, illetőleg szerelték le a riasztó berendezést. A NAV munkatársainak helyszínre érkezését követően, közösen jegyzőkönyvet vettek fel a panaszossal. Majd a járőrvezető miután jelentett az illetékes rendőrkapitányság készenléti csoportvezetőjének, mobiltelefonnal fényképfelvételeket készített. A készenléti csoportvezető azt a tájékoztatást adta, hogy a helyszínre nem küld helyszínelő bizottságot, mivel nincs rögzíthető nyom. Mind ezután a panaszos lezárt azt a helyiséget, ahol a céges dokumentumokat tárolta, majd a járőrök távoztak a helyszínről.

Az Rtv. 1. § (2) bekezdés 1) pontja szerint a rendőrség az Alaptörvényben, az Rtv-ben és törvény felhatalmazása alapján más jogszabályban meghatározott bűnmegelőzési, bűnüldözési, államigazgatási és rendészeti feladatkörében általános bűnügyi nyomozó hatósági jogkört gyakorol, végzi a bűncselekmények megelőzését, megakadályozását és felderítését, valamint a bűncselekményből származó vagyon visszaszerzését.

Az Rtv. 13. §-a szerint a rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve ilyet a tudomására hoznak. Ez a kötelezettség a rendőrt halaszthatatlan esetben szolgálaton kívül is terheli, feltéve, hogy az intézkedés szükségességének időpontjában intézkedésre alkalmas állapotban van.

A Szolgálati Szabályzat 8. §-a szerint a rendőr az általa észlelt vagy tudomására jutott és hivatalból üldözendő bűncselekményről – ha az elkövető ismert, annak megjelölésével – feljelentést tesz, vagy ha a nyomozó hatóság tagja, úgy hivatalból megteszi a szükséges intézkedéseket a büntetőeljárás megindítása érdekében. A rendőr a magánindítványra büntethető bűncselekmény észlelése esetén a feljelentés megtételére jogosult kérésére megadja a szükséges felvilágosítást.

Ahhoz, hogy a Testület az intézkedés megalapozottságáról állást foglaljon, azt kell mérlegelnie, hogy felmerülhetett-e bűncselekmény elkövetésének, a rendőrségi fellépéshez szükséges gyanúja.

A kérdéssel kapcsolatban a Testület utal töretlen gyakorlatára, amely szerint valamely bűncselekmény tényállásszerűségét kizárólag a rendőri intézkedés jogalapja szempontjából vizsgálja. Az Rtv-ben rögzített hatásköri szabályok szerint ugyanis a Testület nem foglalhat állást abban a kérdésben, hogy valamely eljárás alá vont személy elkövetett-e bűncselekményt, azonban ha – olyan esetekben, amikor a rendőrség az intézkedés alapjaként bűncselekmény gyanújára hivatkozik – nem végezné el a rendőri intézkedés alapjául szolgáló magatartás értékelését, az alapjog-korlátozás vizsgálata üresedne ki.

A telefonos bejelentések egyrészt felvethették a Btk. 21. § -ába ütköző magánlaksértés bűncselekményét, mely szerint:

(1) Aki más lakásába, egyéb helyiségébe vagy ezekhez tartozó bekerített helyre erőszakkal, fenyegetéssel vagy hivatalos eljárás színlelésével bemegy, illetve ott bent marad, vétség miatt két évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.

(2) Büntett miatt három évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő, aki másnak a lakásába, egyéb helyiségébe vagy az ezekhez tartozó bekerített helyre, az ott lakó vagy azzal rendelkező akarata ellenére vagy megfélemlítéssel

a) éjjel,

b) fegyveresen,

c) felfegyverkezve vagy

d) csoportosan

bemegy, vagy ott bent marad.

(3) Aki mást megakadályoz abban, hogy lakásába, egyéb helyiségébe vagy az ezekhez tartozó bekerített helyre bemenjen,

a) ha az (1) bekezdésben meghatározott módon követi el, az (1) bekezdés szerint,

b) ha a (2) bekezdésben meghatározott módon követi el, a (2) bekezdés szerint

büntetendő.

(4) A büntetés büntett miatt egy évtől öt évig terjedő szabadságvesztés, ha az (1) bekezdésben meghatározott bűncselekményt a (2) bekezdésben meghatározott módon követik el.

A bejelentések másrészt felvethették a Btk. 371. § -ába ütköző rongálás bűncselekményét, mely szerint:

(1) Aki idegen vagyontárgy megsemmisítésével vagy megrongálásával kárt okoz, rongálást követ el.

(2) A büntetés vétség miatt egy évig terjedő szabadságvesztés, ha

a) a rongálás kisebb kárt okoz, vagy

b) a szabálysértési értékhatárt meg nem haladó kárt okozó rongálást

ba) falfirka elhelyezésével vagy

bb) bűnszövetségben követik el.

(3) A büntetés büntett miatt három évig terjedő szabadságvesztés, ha

a) a rongálás nagyobb kárt okoz,

b) az elkövető

ba) védett kulturális javak körébe tartozó tárgyat, műemléket, régészeti lelőhelyet vagy régészeti leletet,

bb) vallási tisztelet tárgyat vagy templomot, vallásgyakorlásra rendelt más helyet,

bc) temetési helyet, temetkezési emlékhelyet, illetve temetőben vagy temetkezési emlékhelyen a halott emlékére rendelt tárgyat rongál meg.

(4) A büntetés egy évtől öt évig terjedő szabadságvesztés, ha

a) a rongálás jelentős kárt okoz,

b) az elkövető a (3) bekezdés ba)-bc) pontjában meghatározott valamely tárgyat, épületet, vagy helyet semmisít meg,

c) a rongálást robbanóanyag vagy robbantószer felhasználásával követik el.

(5) A büntetés két évtől nyolc évig terjedő szabadságvesztés, ha a rongálás különösen nagy kárt okoz.

(6) A büntetés öt évtől tíz évig terjedő szabadságvesztés, ha a rongálás különösen jelentős kárt okoz.

A Testület az általa kialakított történeti tényállás részeként kezelte azt, hogy Dr. D. J., majd azt követően pedig a panaszos is bejelentést tett a rendőrségen, mivel álláspontjuk szerint illetéktelen személyek hatolhattak be a töltőállomásra, a Dr. D. J. által tapasztalt azon tényre alapozva ezt, mely szerint a helyiség ajtaját nyitva találták, míg panaszos bejelentése a töltőállomás riasztó berendezése által a mobiltelefonjára küldött jelzéseken alapult, valamint azon, hogy a töltőállomást „nagydarab kigyúrt emberek” vették körül. A bejelentések felvethették annak gyanúját, hogy a panaszos avagy a másik bejelentő, Dr. D. J. sérelmére jogellenes cselekményt követnek el. Tehát a bejelentésekben ismertetett esemény olyannak volt tekinthető, amely az Rtv. 13. §-a értelmében rendőri beavatkozást tett szükségessé, intézkedési kötelezettséget keletkeztetett. Ennek értelmében a rendőrségnek a bejelentés helyszínén meg kellett jelennie, meg kellett arról győződnie, hogy mennyiben minősülnek valósnak a bejelentések tartalmai. Ennek keretén belül meg kellett hallgatni a bejelentőt, valamint a helyszínen tartózkodókat. A bejelentések kezelése során, a helyszínen intézkedő rendőrök által megállapítást nyert, hogy polgári peres vitáról volt szó a terület tulajdonosa és a terület bérlője között. Így anélkül, hogy a birtoklás, illetőleg a birtokvita kérdésében állást foglaljon meg kellett győződnie arról – a lehetőségekhez képest –, hogy a helyszínen lévő személyek hogyan tudják igazolni az általuk hivatkozott jogosultságokat. Ezért a rendőrségnek a helyszínen meg kellett tekintenie az egyes jogosultságok igazolására szolgáló dokumentumokat.

Figyelemmel arra, hogy a rendőrség számára a telefonos bejelentésekben közöltek intézkedési kötelezettséget keletkeztettek, így a rendőrségnek meg kellett jelennie a bejelentések helyszínén azért, hogy az abban foglaltak valóságalapjáról meggyőződhesse. A rendőrség – a Testület megállapításai szerint – ennek eleget tett, hiszen meghallgatta a helyszínen jelenlévőket, felszólította őket okirati bizonyítékok szolgáltatására. Tekintettel arra, hogy a rendőrség az Rtv. 13. §-a alapján számára előírt intézkedési kötelezettségének eleget tett, annak keretén belül a lehetőségekhez képest intézkedett, így a Testület véleménye szerint a panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető joga nem szenvedett sérelmet a panaszossal szemben lefolytatott rendőri intézkedés következtében.

A fentiekben kifejtettek értelmében a telefonos bejelentések a rendőrség oldalán intézkedési kötelezettséget keletkeztettek, amelynek a rendőrök eleget tettek, így nem terheli őket mulasztás, emiatt a Testület álláspontja szerint nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető joga.

b) Ezt követően a Testület azt vizsgálta meg, hogy a rendőrök hogyan tettek eleget az intézkedési kötelezettségüknek.

Az Rtv. fentebb meghatározott szakaszaiból levezethető, hogy az intézkedő rendőröket az objektív intézkedésének a kötelezettsége terheli, amelynek keretén belül a helyszínen tapasztaltaknak megfelelően, azaz adott időben és helyen, a lehetőségekhez mérten a lehető legrészletesebben kell a rendőröknek felderíteni a történeti tényállást és az abból levontaknak megfelelően kell további intézkedéseket foganatosítaniuk, vagy az érintett(ek) megfelelő tájékoztatását követően a helyszínt elhagyni.

A panaszos álláspontja szerint betörés gyanúja miatt bejelentést tett a rendőrségen, azonban a helyszínre kikerülő rendőrök nem intézkedtek, nem biztosították birtokosi jogait. Továbbá az alapvető biztonsági intézkedéseket elmulasztották a panaszos tulajdonában álló tárgyak tekintetében. Ezen felül a rendőrök figyelmen kívül hagyták, hogy az ingatlanba erőszakosan hatoltak be.

A rendőrség tájékoztatása szerint a helyszínre utasításra megjelent L. A. r. törm. és K. R. r. törm., akik a helyszínen meghallgatták a két bejelentőt, őket nyilatkoztatták a történetekkel kapcsolatban, majd a lehetőségekhez képest megpróbálták felderíteni a történetet, melynek keretében megsejlelték a telephelyet, szemrevételezték a helyiség ajtaját. Megtekintették az egyes jogosultságok igazolására vonatkozó hivatalos iratokat, amellyel az ingatlan tulajdonosa által megbízott cég rendelkezett. A megbízott cég ügyvezető igazgató helyettese, Dr. D. J. egy 2015. október 10-én kelt tulajdoni lapot mutatott be a rendőröknek, melyen az szerepelt, hogy 1/1 arányban a Kft. a tulajdonos. A panaszos a birtokosi jogait a helyszínen intézkedő rendőrnek nem tudta alátámasztani, a rendőr kérésére arról okirati bizonyítékot nem tudott átadni. Az intézkedés során kiderült, hogy az ellentétes érdekű felek között 2003. óta bírósági peres eljárás van folyamatban. A rendőrök nem hagyták figyelmen kívül azt a tényt, hogy az épületbe „erőszakosan hatoltak be és okoztak rongálási károkat”, mert annak tényét jelentették a területileg illetékes rendőrkapitányság készenléti csoportvezetőjének, aki a járőrvezető jelentését követően nem irányított a helyszínre bizottságot rögzíthető nyom hiányában. A járőrvezető fényképfelvételt készített telephelyről. Majd a kiderített információk birtokában a járőrvezető azt a tájékoztatást adta a panaszos számára, hogy a rendelkezésre álló információk alapján ő nem jogosult belépni a telephely épületébe.

Az Rtv. 24. § (1) bekezdése értelmében a rendőr köteles a feladatkörébe tartozó segítséget, illetőleg a hozzáfordulónak a tőle elvárható felvilágosítást megadni. Jelen jogszabályhely (2) bekezdése szerint a magánérdek védelme a törvény alapján csak akkor tartozik a rendőrség hatáskörébe, ha a törvényes védelem az adott körülmények között más módon nem biztosítható, vagy ha a rendőri segítség nélkül a jog érvényesíthetősége megghiúsulna vagy számottevően megnehezülne.

A hivatkozott Rtv-beli szakasz alapján látható, hogy a rendőrség főszabály szerint közérdekből járhat el, azonban az Rtv. 24. § (2) bekezdése kivételesen tartalmazza, hogy a

rendőr magánérdek alapján csakis *ultima ratio* jelleggel járhat el, amikor a törvényes védelem más módon nem biztosítható.

Jelen eset kapcsán megállapítható, hogy a panaszos és a telephely tulajdonosa között magánjogi jellegű vita volt folyamatban a birtokosi, illetőleg tulajdonosi jogokat illetően. A panaszos birtokosi jogait nem tudta igazolni, ezért a rendőrség nem avatkozhatott bele ezen magánjogi jogviszonyba, hanem csak a szükséges felvilágosítás, tájékoztatás adására volt köteles. Ennek a Testület álláspontja szerint eleget is tett, amellyel a panaszos nem értett egyet, azt vitatta. Adott helyzetben, adott körülmények között a rendőrség a magánérdek védelmét csakis ezen úton biztosíthatta, hiszen arra is figyelemmel kellett lennie, hogy hatáskörén nem terjeszkedhet túl és a közérdek védőjeként szervesen nem avatkozhatott bele a panaszos magánjog által szabályozott jogviszonyába.

Tekintettel a fentebb leírtakra a Testület álláspontja szerint a panaszost nem érte jogsérelem a rendőri intézkedés során, hiszen a rendőrség – hatásköri rendelkezéseire figyelemmel – eleget tett objektív intézkedési kötelezettségének, hiszen a helyszínen meghallgatta mindkét ellenérdekű felet, megtekintette a jogosultságok igazolására szolgáló okiratokat, szemrevételezte az ingatlant, próbálta felderíteni a történeteket. A kapitányság készenléti csoportvezetője a helyszínen megállapított információk birtokában nem küldött helyszínelő bizottságot a helyszínre, mivel ott nem volt rögzíthető nyom, azonban a rendőrök a telephelyről fényképfelvételeket készítettek. A rendőrség a panaszos birtokosi jogainak biztosítása kapcsán a Testület hangsúlyozza, hogy a rendőrség nem avatkozhat bele magánjogi jogviszonyokba, azokról csak a szükséges tájékoztatás adhatja meg. Amennyiben a panaszos mégis úgy érzi, hogy jogsérelmet szenvedett azt a megfelelő magánjogi fórum előtt érvényesítheti, hiszen jelen esetben a rendőrség csak az Rtv. felhatalmazása alapján csak a szükséges felvilágosítást adhatta meg, nem foglalhatott állást magánjogi kérdésekben. A Testület álláspontja szerint a rendőröknek az adott helyzetben kötelességük volt megadni a szükséges jogi tájékoztatást a panaszosnak arról, hogy a birtokvita eldöntésére nincs hatáskörük, és arról is, hogy jogainak mely fórum előtt szerezhet érvényt. Ezen kötelezettségnek a rendőri jelentés alapján eleget tettek, illetve a panaszos által előadottak is erre utalnak. Másrészt a rendőröknek kötelességük volt e körben az alapvető helyszíni vizsgálatokat megtenni, meghallgatni a panaszost illetve a másik felet, az ügyben keletkezett rendelkezésre álló határozatokat megtekinteni. Így mivel a rendőrség eleget tett objektív intézkedési kötelezettségének, a panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető joga nem szenvedett sérelmet.

A Testület álláspontja szerint a panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető joga nem szenvedett sérelmet.

c) A Testület a rendőrök intézkedési kötelezettségének a mulasztása kapcsán külön megvizsgálta, hogy a rendőröknek vajon kellett-e biztonsági intézkedést fogantatnia, hiszen a panaszos a beadványában ezt külön sérelmezte.

A panaszos állítása szerint a járőrök a panaszos személyiségi jogai és a személyes adatok védelme érdekében a kifejezett kérése ellenére, biztonsági intézkedéseket nem tettek. Az épület lezárását kifejezetten kérte. A járőr a személyiségi jogok és a panaszos tulajdonában lévő tárgyak, készleten lévő üzemanyag – anyagi javak – biztonsága érdekében az alapvető biztonsági intézkedéseket elmulasztotta, ezzel megsértette az Rtv. 37. §-ban foglalt kötelezettségét.

A rendőrség tájékoztatása szerint, a panaszos tulajdonában álló üzemanyag készlet szintén 2003 - óta a telephelyen található tartályokban van elhelyezve, azok biztosítása az Rtv. 37. § alapján nem volt indokolt. Továbbá a járőrök távozása előtt a panaszos elzárta azt a helyiséget, amelyben a panaszos tulajdonában álló tárgyak, céges dokumentumok találhatóak.

Az Rtv. 2. § (1) bekezdése szerint a rendőrség védelmet nyújt az életet, a testi épséget, a vagyonbiztonságot közvetlenül fenyegető vagy sértő cselekménnyel szemben, felvilágosítást és segítséget ad a rászorulóknak. A rendőrség tiszteletben tartja és védelmezi az emberi méltóságot, óvja az ember jogait.

Az Rtv. 37. § szerint:

„A rendőr az önvészélyes állapot vagy a személyeket, illetőleg az anyagi javakat közvetlenül fenyegető veszélyhelyzet megszüntetése érdekében

a) megteszi a veszélyhelyzet elhárításához, megszüntetéséhez haladéktalanul szükséges, a feladatkörébe tartozó intézkedéseket;

b) intézkedik az önmagát vagy mást veszélyeztető állapotban lévő személy orvosi vizsgálatára, és közreműködik az egészségügyi intézetbe történő szállításában;

c) intézkedik az öngyilkosság lehetőség szerinti megakadályozására;

d) közterületen vagy nyilvános helyen - ha az élet vagy a testi épség védelme megkívánja - intézkedik a magatehetetlen, önkívületben lévő, illetve erősen ittas vagy bódult személynek a lakására vagy kijózanító állomásra, egészségügyi intézetbe kíséréséről, illetőleg szállíttatásáról;

e) területet lezárhat, és megakadályozhatja, hogy oda bárki belépjen vagy onnan távozzék, illetőleg az ott tartózkodókat távozásra kötelezheti.”

A Szolgálati Szabályzat 10. §-a szabályozza a biztonsági intézkedésre vonatkozó rendelkezéseket. E szerint:

„ (1) A rendőr az önvészélyes állapot vagy a személyeket, illetve az anyagi javakat közvetlenül fenyegető veszélyhelyzet észlelése esetén - az Rtv. 37. §-ában meghatározott intézkedések végrehajtása során - a helyszínen

a) tájékozik, azonnali elsődleges jelentést tesz, az esemény jellegétől függően a veszély elhárításában közreműködni kötelezetteket riasztja,

b) gondoskodik az életmentésről és az elsősegélynyújtásról,

c) intézkedik a vagyonmentésre és a további károk megelőzésére,

d) jelentést tesz, szükség esetén újabb erőket és eszközöket igényel, valamint javaslatot tesz további intézkedések megtételére,

e) intézkedik a bűncselekmények megelőzésére és a veszélyhelyzettel összefüggő bűncselekmények felderítésére,

f) tájékoztatást ad a szolgálati elöljáró utasítása szerint, valamint

g) intézkedik a közrendet zavaró cselekmények megszüntetésére, az illetéktelenek távoltartására, a közúti forgalom esetleges elterelésére, szükség esetén a személyek elszállítására, az állatok elterelésére.

(2) Biztonsági intézkedés keretében terület lezárására kell intézkedni

a) természeti vagy ipari katasztrófa, valamint annak veszélye esetén,

b) tüzeset, műszaki mentés helyszínén,

c) bűncselekmény, közlekedési és egyéb baleset esetén,

d) súlyos fertőző betegség, talált sugárzó anyag, robbanóanyag, robbantással történő fenyegetés esetén, valamint

e) terrortámadás veszélye vagy terrorcselekmény esetén.

A Testület jelen kifogás kapcsán megállapította, hogy az Rtv. 37. §-ban foglalt feltételek egyike sem valósult meg. A panaszos kifogásolta azt, hogy a tulajdonában álló vagyontárgyak, iratok, készleten lévő üzemanyag tekintetében, kifejezett kérése ellenére a rendőrség elmulasztotta a biztonsági intézkedés foganatosítását. A Testület megítélése szerint azonban, a panaszos állításával ellentétben ezen anyagi javak tekintetében nem állt fenn közvetlen veszély, mivel az üzemanyag készlet tartályokban volt elhelyezve, illetőleg a Testület figyelemmel volt arra is, hogy a panaszos elzárhatta azt a helyiséget, amelyben a vagyontárgyai találhatóak. Mindezek alapján közvetlenül fenyegető veszélyhelyzet hiányában a Testület arra az álláspontra helyezkedett, hogy a rendőröknek nem kellett az Rtv. 37. §-a szerint biztonsági intézkedést foganatosítaniuk. Így nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő joga annak kapcsán, hogy kifejezett kérése ellenére nem foganatosítottak biztonsági intézkedést.

Tekintettel a fentebb ismertetettre nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő joga annak kapcsán, hogy a rendőrök a panaszos kifejezett kérése ellenére nem foganatosítottak biztonsági intézkedést, hiszen az –a jogszabályok értelmében – nem lett volna indokolt.

3) A Testület a rendőrök bánásmódjával kapcsolatban a következő megállapításokat tette.

A panaszos számára rendkívül megalázó volt az egyik rendőr ajánlata, mely szerint a panaszos „ha akarja szedje össze a holmijait, vagy közösen írják össze a fontosabb vagyontárgyakat”.

A rendőrség ezen állítás valóság alapját határozottan visszautasította. A rendőrség tájékoztatása szerint a járőrök egyike sem tett ilyen kijelentést. A panaszos a NAV munkatársaival ment be a telephelyre jegyzőkönyv felvétele céljából, a közöttük elhangzott beszélgetést a rendőrök nem hallották.

Az Rtv. 2. § (1) bekezdés második mondata szerint a rendőrség tiszteletben tartja és védelmezi az emberi méltóságot, óvja az ember jogait. A rendőri hivatást választóktól, főleg az Rtv-ben is szereplő szolgálati feladatok ellátása során – ezen belül is első sorban akkor, amikor intézkedés közben az állampolgárokkal közvetlen kapcsolatba kerül – más állampolgároknál magasabb erkölcsi tartás, fokozottabb türelem és tolerancia, körültekintő és mások számára példaértékű viselkedés várható el. Mindez adódik az Rtv. azon rendelkezéseiből, amelyek kiemelkedő közhatalmi jogosítványokkal ruházzák fel a rendőröket, az államszervezetben belül kitüntetett pozícióba helyezve őket. Ezzel összhangban ugyanis az Rtv. és a Szolgálati Szabályzat szigorúbb követelményeket is támaszt velük szemben, és az ezeknek való megfelelést maradéktalanul megköveteli, a számonkérhetőség lehetőségeit is megteremtve.

A Testület ezzel kapcsolatban szükségesnek tartja kiemelni a Magyar Köztársaság Rendőrségének Etikai Kódexét, amelynek 1. pontja előírja: a rendőr „önként vállalt hivatásával szemben különleges társadalmi elvárások érvényesülnek, melyekre szolgálati viszonyának fennállása alatt mindvégig figyelemmel kell lennie.” Az 5. pont szerint: „a rendőr a ráruházott hatalom alkalmazása során megfontolt és mértéktartó, intézkedéseit (...) indulatoktól mentesen hajtja végre, kerüli a szükségtelen konfliktusok kialakítását. Nem

alkalmaz (...) megalázó bánásmódot és ezt másoktól sem tűri el.” A 7. pont utolsó mondata szerint „tudatában van annak, hogy saját személyén keresztül az egész testület megítéléséért is felelős.”

A Testület továbbá jelen esetben is irányadónak tartja a korábbi állásfoglalásaiban [lásd pl. a 65/2008. (VIII. 18.) sz. állásfoglalás indokolása II. részének 3. pontját] megfogalmazottakat, miszerint „a rendőri hivatást választóktól, főleg az Rtv.-ben is szereplő szolgálati feladatok ellátása során – ezen belül is első sorban akkor, amikor intézkedés közben az állampolgárokkal közvetlen kapcsolatba kerülnek – más állampolgárokénál magasabb erkölcsi tartás, fokozottabb türelmesség és tolerancia, körültekintő és mások számára példaértékű viselkedés várható el. Mindez adódik az Rtv. azon rendelkezéseiből, amelyek kiemelkedő közhatalmi jogosítványokkal ruházzák fel a rendőröket, így az államszervezetten belül kitüntetett pozícióba helyezve őket. Ezzel arányosan azonban az Rtv. és a Szolgálati Szabályzat szigorúbb követelményeket is támaszt velük szemben, és az ezeknek való megfelelést maradéktalanul megköveteli, a számonkérhetőség lehetőségeit is megteremtve.”

A panaszos és a rendőrség által közölt információk ellentétben állnak egymással, amelyet a Testület a rendelkezésére álló korlátozott számú bizonyítási eszközére és a bizonyítékok csekély számára tekintettel nem tudott feloldani, így nem tudott kialakítani egy olyan tényállást, amely kapcsán a panaszos kifogásait alaposan megvizsgálhatta volna. A feloldhatatlan ellentétre tekintettel a Testület csak úgy határozhatott, hogy a panaszos emberi méltósághoz való jogának a sérelme a rendőr által tett kijelentések kapcsán nem megállapítható.

A fentiekben közöltek alapján a panaszos emberi méltósághoz való jogának a sérelme nem megállapítható.

V.

A Testület lefolytatott vizsgálatában megállapította, hogy a rendőrség oldalán intézkedési kötelezettség keletkezett, amelynek eleget tett, így nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető joga. A Testület megállapította, hogy a rendőrök objektív intézkedési kötelezettségüknek eleget tettek, így az erre vonatkozó kifogás tárgyában nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való. A biztonsági intézkedés elmulasztására vonatkozó panasz kapcsán a Testület arra az álláspontra helyezkedett, hogy annak végrehajtása a jogszabályi rendelkezések értelmében és a helyszínen tapasztalt birtokában nem lett volna indokolt, így ennek kapcsán a rendőrséget nem terheli mulasztás, így erre figyelemmel a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga nem szenvedett sérelmet. Végezetül a Testület nem tudta feloldani a két fél tényelődása között feszülő ellentmondásokat, így érdemben nem tudott határozni az rendőrök megalázó ajánlatára vonatkozó kifogás tárgyában, így álláspontja szerint a panaszos tisztességes eljáráshoz való jogának a sérelme nem megállapítható

A fentiek alapján a Testület az Rtv. 93. § (2) bekezdése alapján a rendelkező részben foglaltak szerint döntött, és a panaszt átteszi az intézkedést foganatosító szerv vezetőjéhez.

Budapest, 2015. február 25.

Dr. Lukács Tamás
elnök, testületi tag

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
testületi tag

Dr. Wildner Domonkos
előadó testületi tag

Dr. Cservák Csaba
testületi tag

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET